Ψυχές καθαρές και καλοσυνάτες είναι, αλλά, τρόπον τινά, εγκλωβισμένες σε ένα modus vivendi που δεν τους ταιριάζει, πλην όμως τα κοινόχρηστα και άλλα τινά δεν πληρώ νονται με αθωότητα και καλοσύνη, έτσι τα ολίγιστα του βίου τους τα εξασφαλίζουν, μέσα από συνθήκες που δεν τους εκφράζουν. Διακριτικά το έθεσα.

Τέτοια εποχή το 1970. Ιούνιος πριν μισό αιώ να. Πάρνηθα. Με μια άριστη τοποθέτηση στην έξοδο της τελευταίας δεξιάς φουρκέτας, ο Σπύρος Τσινιβίδης πιέζει τη δυο δύο που προετοίμασε ο Χρήστος Τσαβός. Μολοντούτο θα χάσει την πρώ τη θέση από έναν αποφασισμένο Τζώ νυ. Το κληροδότημα εκείνων των εποχώ ν δεν έφτασε στις μέρες μας. Μοιραία, ως εκ τούτου, και η συνολική έκπτωση του ελληνικού μότορσπορ.

Τέλος πάντων τους εκτιμώ και τους πονώ, είμεθα και, υπό ευρύτερη έννοια, πρώην συνάδελφοι και νυν φίλοι. Έμφαση και στο πρώην και στο νυν. Για το αεί, δεν κατέχω. Μου έστειλαν λοιπόν προ ημερών, με διαφορά ολίγων λεπτών, στο ηλεκτρονικό ταχυδρομείο

δυο διαφορετικούς συνδέσμους, οι οποίοι αφορούσαν την ίδια είδηση.

Τα ολιγόλογα σχόλια τους ακροβατούσαν ανάμεσα σε μια αδιόρατη ειρωνεία και σε μια έκδηλη απογοήτευση. Η είδηση, είχε να κάνει με μια λαμπρή τελετή που συγκροτήθηκε στο σύγχρονο αισθητικό, επικοινωνιακό πλαίσιο, στο οποίο ανακοινώθηκε, από τον αρμόδιο υπουργό, η σύσταση Οργανωτικής Επιτροπής για τη «Διεκδίκηση και Διεξαγωγή Μεγάλων Διοργανώσεων Μηχανοκίνητου Αθλητισμού».

Έτσι ακριβώς, με κεφαλαία τα αρχιγράμματα: «για τη Διεκδίκηση και Διεξαγωγή Μεγάλων Διοργανώσεων Μηχανοκίνητου Αθλητισμού». Είναι σαφές, είναι και γεγονός. Το Ελληνικό μότορσπορτ έχοντας λύσει τα εγχώρια προβλήματα, ανοίγει τις φτερούγες του για να διεκδικήσει και να διεξάγει μεγάλες διοργανώσεις.

Αναφέρθηκε το επώνυμο και οι ιδιότητες, του επικεφαλής της επιτροπής με κυρίαρχη (ιδιότητα) εκείνη του «καλού φίλου», κατά πως ελέχθη από τα υπουργικά χείλη, την οποία, (επιτροπή) θα απαρτίζουν εμβληματικές προσωπικότητες του χώρου (οι οποίες δεν αναφέρθηκαν), πάντα κατά τις υπουργικές εξαγγελίες.

Μόνον στην μελοποιημένη ποίηση μπορούμε να ακουμπήσουμε, πλέον, προσμένοντας το άδηλο μέλλον.

Γκάτσος από την «Πορνογραφία» και «Παναγία των Πατησίων»:

«…και μου ‘λεγαν στενάζοντας καθώς με παίρναν πρέφα
Εσύ κερδίζεις μάνα μου και κύπελλο Ουέφα»

Τριπολίτης από το «Φράγμα» και «Νταλίκα» :

«…Κι αν θυμάσαι τα παλιά, ψέματα και μπλα μπλα μπλα,
η μαγκιά σου ναφθαλίνη με κασμίρι και λουστρίνι».

υ.γ. την επόμενη μέρα, κατέφθασε στο ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, σχεδόν πανομοιότυπο, σχόλιο από έτερο Καππαδόκη. Κι’ έτσι, σκέφτηκα, ότι είμαστε τουλάχιστον τέσσερις που αντιμετωπίζουμε το θέμα με τον ίδιο τρόπο. Αναμφίβολα μια σπουδαία επίδοση για τις ελληνικές νόρμες.